

PASAKĄ APIE ŽVEJĮ IR AUKSINĘ ŽUVELĘ

Seniai seniai prie mėlynos jūros gyveno senis ir senė. Senis žvejojo tinklais žuvį, senutė namuose darbavosi. Užmetė vieną kartą senis tinklą jūron – tuščią ištraukė. Antrą kartą užmetė – pilną žolių tinkle rado. Trečią kartą jis tinklą metė – vieną žuvelę rado. Žuvelė buvo ne paprasta, o auksinė. Ėmė ji žmogaus balsu maldauti:

– Paleisk mane, senuk, atgal į jūrą. Išpildysiu visus tavo norus.

Nustebęs senukas, kad žuvelė žmogaus balsu kalba ir paleido ją į jūrą. Sugrįžo namo pas senę ir papasakojo apie stebuklingą nutikimą. Senė pradėjo bartis:

– Koks tu žioplis, pažiūrėk į mano susikilusią geldą. Eik pas žuvelę ir paprašyk naujos!

Nuėjo senukas prie jūros ir ėmė kviesti žuvelę. Atplaukė prie jo žuvelė ir klausia:

– Ko gi tau prireikė, seni?

Nusilenkė senukas ir sako:

– Pagailėk, žuvelė valdove, išbarė mane senė. Nori ji naujos geldos.

– Eik namo, – sako auksinė žuvelė, – gausite jūs naują geldą.

Grįžo senukas pas senę ir pamatė ją prie naujos geldos. Bet senė dar labiau barasi:

– Koks tu žioplis, eik pas žuvelę ir paprašyk naujos trobelės!

Ir vėl nuėjo senelis prie jūros. Jūra neramiai subangavo. Ėmė šaukti jis auksinę žuvelę. Atplaukė žuvelė ir klausia:

– Ko gi tau prireikė, seni?

Nusilenkė senukas ir sako:

– Pagailėk, žuvelė valdove, dar labiau pyksta mano senoji. Naujos trobos ji nori.

Žuvelė jam ir sako:

– Keliauk namo, gausite jūs naują trobelę.

Grįžta senukas namo ir mato – vietoj senos lūšnelės stovi nauja troba. Prie lango sėdi senoji ir vėl šaukia ant senio:

– Grįžk pas žuvelę, nusilenk jai ir pasakyk, kad aš nenoriu būti kaimietė, noriu būti bajorė.

Eina senis prie jūros. Nerimauja jūra.

Ėmė šaukti jis auksinę žuvelę. Atplaukė žuvelė ir klausia:

– Ko gi tau vėl prireikė, seni?

Nusilenkė senukas ir sako:

– Pagailėk, žuvelė valdove, mano senė sukvailiojo. Nenori ji būti kaimietė, nori būti bajorė.

Žuvelė jam ir sako:

– Keliauk laimingai namo, seneli.

Grįžo senukas pas senę. Ant rūmų slenksčio ją pamatė: apsirengusi kailiais, galvą nuometu pasipuošusi, ant kaklo perlų karoliai, ant rankų žiedai auksiniai, ant kojų raudonos kurpaitės. Aplinkui tarnai bėgioja. Negerbia jų senė, muša juos, už plaukų tampo.

– Ar dabar jau laiminga, ponija bajore, – klausia senis.

Senė tik užrėkė ir išvarė vyrą į arklidę dirbti. Po kelių savaitių išsikvietė jį ir vėl siunčia pas auksinę žuvelę:

– Nebenoriu būti bajorė, noriu būti carienė!

Bandė senelis atkalbėti žmoną, bet tik mušti gavo. Iškeliaavo vargšas prie jūros. Jūra juodas bangas į krantą gena. Ėmė šaukti jis auksinę žuvelę. Atplaukė žuvelė ir klausia:

– Ko gi tau vėl prireikė, seni?

Nusilenkė senukas ir sako:

– Pagailėk, žuvelė valdove, mano senė nebenori būti bajorė, nori būti carienė.

Žuvelė jam ir sako:

– Eik namo, seni. Bus tavo žmona carienė.

Senukas grįžo pas senę ir rado ją rūmuose už stalo sėdinčią. Aplink ją susėdę turtingi svečiai, brangius gėrimus iš užjūrių senei pila. Carienė juos meduoliu kvepiančiu užkanda. Pusračiu rūsti sargyba stovi, ant jų pečių kirviai žiba. Visa tai pamatęs senis išsigando. Nusilenkė jis senei ligi žemės ir pasveikino:

– Būk sveika, rūsti cariene! Na, dabar jau širdis laiminga?

Nė nepažvelgė senė į vyrą. Liepė iš akių greičiau jį vyti. Greitai atbėgo sargyba, savo kirviais vos neužkapojo. Visi iš jo juokėsi:

– Taip ir reikia tokiam juodnugariumi! Nėra ko į brangius rūmus brautis.

Po kelių savaitių senė iškvietė senuką ir liepė pasakyti žuvelei, kad nori būti jūrų karalienė. Nori, kad pati žuvelė jai tarnautų. Bijojo senis neklausyti. Nuėjo vėl prie jūros. O jūroje – audra didžiausia. Ėmė jis šaukti auksinę žuvelę. Atplaukė žuvelė ir klausia:

– Ko gi tau dar reikia, seni?

Nusilenkė senukas ir sako:

– Pagailėk, žuvelė valdove, ką man su kvaila boba daryti? Nebenori ji būti carienė, nori būti jūrų karalienė. Nori, kad tu jai pati tarnautum.

Nieko žuvelė neatsakė. Tiktai uodega pliaukštelėjo ir nunėrė į gelmę juodžiausią. Ilgai senis laukė jos atsakymo, bet nesulaukė. Nusiminęs grįžo namo ir rado apgriuvusį namelį. Ant slenksčio sėdėjo jo senė, o priešais ją – suskilusi gelda.

PASAKĄ APIE ŽVEJĮ IR AUKSINĘ ŽUVELĘ

Seniai seniai prie jūros gyveno senis ir senė. Senis žvejojo tinklais žuvį, senutė namuose darbavosi. Užmetė vieną kartą senis tinklą jūron – tuščią ištraukė. Antrą kartą užmetė – pilną žolių tinkle rado. Trečią kartą jis tinklą metė – vieną žuvelę rado. Žuvelė buvo ne paprasta, o auksinė. Ėmė ji žmogaus balsu prašyti:

– Paleisk mane, senuk, atgal į jūrą. Išpildysiu visus tavo norus.

Nustebto senukas. Niekada negirdėjo kalbančios žuvies. Paleido ją į jūrą ir grįžo namo.

Apie žuvį papasakojo senei. Senė pradėjo bartis:

– Koks tu žioplis, pažiūrėk į mano suskilusią geldą. Eik pas žuvelę ir paprašyk naujos!

Nuėjo senukas prie jūros ir ėmė kviesti žuvelę. Atplaukė žuvelė ir klausia:

– Ko reikia, seni?

Nusilenkė senukas ir sako:

– Pagailėk, žuvele valdove, mano senė nori naujos geldos.

– Eik namo, – sako auksinė žuvelė.

Grįžo senukas namo ir pamatė naują geldą. Bet senė vėl barasi:

– Koks tu žioplis, eik pas žuvelę ir paprašyk naujos trobelės!

Nuėjo senelis prie jūros. Jūra neramiai bangavo. Ėmė šaukti jis auksinę žuvelę. Atplaukė žuvelė ir klausia:

– Ko reikia, seni?

Nusilenkė senukas ir sako:

– Pagailėk, žuvele valdove, naujos trobos senė nori.

Žuvelė jam ir sako:

– Eik namo, seni.

Grįžta senukas namo ir mato – stovi nauja troba. Prie lango sėdi senė ir vėl šaukia:

– Grįžk pas žuvelę. Nusilenk jai. Pasakyk, kad aš nenoriu būti kaimietė, noriu būti bajorė.

Eina senis prie jūros. Nerimauja jūra.

Ėmė šaukti jis auksinę žuvelę. Atplaukė žuvelė ir klausia:

– Ko reikia, seni?

Nusilenkė senukas ir sako:

– Pagailėk, žuvele valdove, mano senė nenori būti kaimietė. Ji nori būti bajorė.

Žuvelė jam ir sako:

– Eik namo, seni.

Grįžo senis namo. Pamatė jis rūmus. Prie rūmų pasipuošusi senė stovi. Aplinkui tarnai bėgioja. Senė juos muša, už plaukų tampo.

– Ar dabar jau laiminga, ponija bajore, – klausia senis.

Senė užrėkė ir išvarė vyrą į arklidę dirbti. Po kelių savaičių pakvietė ir liepė eiti pas auksinę žuvelę:

– Nebenoriu būti bajorė, noriu būti carienė!

Iškeliavo vargšas prie jūros. Jūra juodai subangavo. Ėmė šaukti jis auksinę žuvelę. Atplaukė žuvelė ir klausia:

– Ko reikia, seni?

Nusilenkė senukas ir sako:

– Pagailėk, žuvele valdove, mano senė nenori būti bajorė. Nori ji būti carienė.

Žuvelė jam ir sako:

– Eik namo, seni.

Senis grįžo pas senę. Rado ją rūmuose už stalo sėdinčią. Aplink ją svečiai sėdi, brangius gėrimus jai pila. Carienė gėrimus skaniu meduoliu užkanda. Prie stalo rūsti sargyba su kirviais stovi. Išsigando senis. Nusilenkė jis senei ligi žemės ir pasveikino:

– Būk sveika, rūsti cariene!

Nepažiūrėjo senė į senį. Liepė išvaryti jį. Atbėgo sargyba ir kirviais išvarė senį.

Po kelių savaičių senė liepė eiti pas žuvelę. Liepė pasakyti, kad nori būti jūrų karalienė. Nori, kad pati žuvelė jai tarnautų. Bijojo senis neklausyti. Nuėjo vėl prie jūros. O jūroje – didelė audra. Ėmė jis šaukti auksinę žuvelę. Atplaukė žuvelė ir klausia:

– Ko reikia, seni?

Nusilenkė senukas ir sako:

– Pagailėk, žuvele valdove. Nebenori senė būti carienė. Nori būti jūrų karalienė. Nori, kad tu jai pati tarnautum.

Nieko žuvelė neatsakė. Nėrė ji į jūros dugną. Ilgai senis laukė jos atsakymo, bet nesulaukė. Grįžo jis namo ir rado apgriuvusį namelį. Ant slenksčio sėdėjo senė. Priešais senę gulėjo suskilusi gelda.

PASAKĄ APIE ŽVEJĮ IR AUKSINĘ ŽUVELĘ

Seniai prie jūros gyveno senis ir senė. Senis žvejojo tinklais žuvį. Senė namuose dirbo. Metė vieną kartą senis tinklą į jūrą. Ištraukė tuščią tinklą. Metė antrą kartą senis tinklą į jūrą. Pilną žolių ištraukė. Trečią kartą senis tinklą metė. Vieną žuvelę ištraukė. Žuvelė buvo ne paprasta, o auksinė. Žuvelė žmogaus balsu prašo paleisti. Ji žada visus norus išpildyti.

Paleido senis žuvelę. Apie žuvį papasakojo senei. Senė pradėjo barti. Ji liepė naujos geldos paprašyti.

Nuėjo senis prie jūros. Jis ėmė kviesti žuvelę. Atplaukė žuvelė ir klausia, ko reikia. Nusilenkė senukas. Jis savo senei geldos paprašė. Žuvelė pažadėjo naują geldą duoti. Grįžo senis namo. Namuose naują geldą pamatė.

Senė vėl bara. Ji liepė naujos trobelės paprašyti. Nuėjo senis prie jūros. Jis ėmė kviesti žuvelę. Atplaukė žuvelė ir klausia, ko reikia. Nusilenkė senukas. Jis savo senei naujos trobelės paprašė. Žuvelė pažadėjo naują trobelę duoti. Grįžo senukas namo. Ten nauja troba stovi. Prie lango sėdi senė.

Nebenori senė būti kaimietė. Ji nori būti bajorė. Nuėjo senis prie jūros. Jis ėmė kviesti žuvelę. Atplaukė žuvelė ir klausia, ko reikia. Nusilenkė senukas. Jis pasakė senės norą. Žuvelė pažadėjo senę bajorė padaryti. Grįžo senis namo. Pamatė jis rūmus. Prie rūmų puošni senė stovi. Aplink tarnai bėgioja.

Po kelių savaitių senė pakvietė senį. Ji nenori būti bajorė. Ji nori būti carienė! Nuėjo senis prie jūros. Jis ėmė kviesti žuvelę. Atplaukė žuvelė ir klausia, ko reikia. Nusilenkė senukas. Jis pasakė senės norą. Žuvelė pažadėjo senę cariene padaryti. Senis grįžo pas senę. Senė rūmuose už stalo sėdi. Aplink ją svečiai sėdi. Senė brangius gėrimus geria. Skanūs meduolius valgo. Prie stalo sargyba stovi. Išsigando senis. Nusilenkė jis senei ligi žemės. Senė liepė išvartyti senį. Sargyba išvarė senį.

Po kelių savaitių senė pakvietė senį. Nori senė būti jūrų karalienė. Nori žuvelei įsakinėti. Nuėjo senis prie jūros. Jis ėmė kviesti žuvelę. Atplaukė žuvelė ir klausia, ko reikia. Nusilenkė senukas. Jis pasakė senės norą. Nieko žuvelė neatsakė. Nėrė ji į jūros dugną. Grįžo senis namo. Jis rado seną namelį. Prie namelio sėdėjo senė. Priešais senę gulėjo sena gelda.

PASAKĄ APIE ŽVEJĮ IR AUKSINĘ ŽUVELĘ

Prie jūros gyveno senis ir senė.
Senis gaudė žuvį.
Senė namuose dirbo.
Vieną kartą senis pagavo auksinę žuvelę.
Žuvelė paprašė paleisti.
Ji pažadėjo norus išpildyti.
Paleido senis žuvelę.
Senė supyko.
Ji liepė naujos geldos paprašyti.
Senis nuėjo prie jūros.
Jis paprašė naujos geldos.
Žuvelė išpildė norą.
Senė liepė naujos trobelės paprašyti.
Senis nuėjo prie jūros.
Jis paprašė naujos trobelės.
Žuvelė išpildė norą.
Senė nori būti bajorė.
Senis nuėjo prie jūros.
Jis paprašė padaryti senę bajorę.
Žuvelė išpildė norą.
Senė nori būti carienė.
Senis nuėjo prie jūros.
Jis paprašė padaryti senę carienę.
Žuvelė išpildė norą.

Senė nori būti jūrų karalienė.
Žuvelė turi senei tarnauti.
Senis nuėjo prie jūros.
Jis paprašė padaryti senę jūrų karaliene.
Žuvelė nuplaukė.
Grižo senis namo.
Jis rado seną namelį.
Prie namelio sėdėjo senė.
Prie senės buvo sena gelda.

PASAKĄ APIE ŽVEJĮ IR AUKSINĘ ŽUVELĘ

PRIE JŪROS GYVENO SENIS IR SENĖ.

SENIS GAUDĖ ŽUVĮ.

SENIS PAGAVO AUKSINĘ ŽUVELĘ.

ŽUVELĖ GALI NORUS PILDYTI.

SENĖ PRAŠĖ NAUJOS GELDOS.

ŽUVELĖ IŠPILDĖ NORAŲ.

SENĖ PRAŠĖ NAUJOS TROBELĖS.

ŽUVELĖ IŠPILDĖ NORAŲ.

SENĖ NORĖJO BŪTI BAJORĖ.

ŽUVELĖ IŠPILDĖ NORAŲ.

SENĖ NORĖJO BŪTI CARIENĖ.

ŽUVELĖ IŠPILDĖ NORAŲ.

SENĖ NORĖJO BŪTI JŪRŲ KARALIENĖ.

ŽUVELĖ NEIŠPILDĖ NORO.

SENĖ NIEKO NEBETURĖJO.

PASAKĄ APIE ŽVEJĮ IR AUKSINĘ ŽUVELE

APVEDŽIOTI, SKAITYTI, PARINKTI PAVEIKSLĖLIUI ŽODŽIUS

SE NIS
SE NĖ
JŪ RA
TINK LAS
ŽŪ VIS
GEL DA
NO RAS
NA MAS
RŪ MAI